

ARAMIZDA

Sayın Üyelerimiz,

667 sayılı Devlet Memurları Kanunu; genel veya katma bütçelerden veya bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlardan veyahut kefalet sandıklarından para alan ve kamu hizmetinde çalışan aylıklı, sözleşmeli veya gündelikli personele tatbik edilmek üzere çıkarılmıştır. Kanunun bazı maddeleri, kanunun yayın tarihi olan 19.7.1965 gününden itibaren yürürlüğe girmiştir. Mali hususlarla ilgili esas maddelerinin 1.3.1966 gününden itibaren yürürlüğe girmesi gerekirken kanunda adı geçen tüzüklerin ve kadro kanununun zamanında hazırlanamamış olması uygulamayı İmkânsız kılmış ve bilahare çıkarılacak tüzük ve kadro kanununa göre doğacak farklar göz-önüne alınmak üzere kanunun yine 1.8.1966 tarihi.esas alınarak uygulanması yoluna gidilmiştir. Memurun .sosyal baklan ile ilgili maddeleri ise genellikle çıkarılacak yeni kanun ve tüzük-lere bırakılmış olup bunların ne zaman uygulanacağı belli değildir.

Hakim ve savcılar ile subay ve assubay bu kanun kapsamı dışında bırakılmış; Kamu İktisadi teşekkülleri, Belediyeler ve özel idareler personeli İçin ayrı kanunlar çıkarılacağı kabul edilmiş; Üniversite öğretim üyeleri ve yardımcılarının malî hükümler dışında Üniversiteler Kanununa tabi olacağı belirtilmiştir.

Kanunda:

— Devlet Kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevlerde aylıkla çalışan kişilere «Devlet Memuru»;

— Yurtta yapilamayan özel ihtisas öğrenimine ihtiyaç gösteren belirli ve geçici süreli iş-lerde sözleşme ile çalışan kişilere «Sözleşmeli Personel»

— Devlet Kamu hizmetlerinin asil mahiyette olmiyan işlerinde • bedenen, belirli ve geçici süre için .gündelikle çalışan kişilere «Yevmiyeli Personel»

Denilmekte ve bu Uç istihdam şekil içindeki bütün personelin kanun kapsamına girdiği belirtilmektedir.

Kanun, lâfzına uygun olarak uygulandığı takdirde bugün 4/10195 sayılı kararnameye göre çalışmakta olan yüksek mühendis, mühendis ve teknikerler ile S008 sayılı iş kanunu kapsamına giren çeşitli meslek dallarındaki İşçi niteliğindeki bütün teknik elemanların bu kanun kapsamına alınması icabedecektir.

Son günlerde yapılan çalışmalar ve işçi teşekküllerinin gösterdiği reaksiyon karşısında devlet hizmetinde çalışan ve 3008 sayılı kanun kapsamına giren İşçi niteliğindeki kişilerin bu kanun kapsamına almmiyacağı yolanda bir görüş ortaya çıkmıştır.

Odamız üyelerini yalandan İlgilendiren ve halen 4/10195 sayılı kararnameye göre çalışan elemanlar, kanunun geçici sekizinci maddesinde de belirtildiği gibi kesin olarak bu kanun kapsamına girmektedir. Kanun, gerek bu elemanların gerek diğer statüler ile Devlet hizmetinde çalışan yüksek mühendis yüksek mimar ve mühendis ve mimarların durumlarında kayda değer hiçbir düzelme sağlamryacak aksine bir takım aksaklık ve kayıplar doğuracaktır.

Kanunun hazırlanışı sırasında Odamız, diğer kardeş Odalar ve TMMOB kanununun bu şekilde çıkmaması için büyük gayret sarf etmişler ve bu çalışmaları zaman zaman yapılan neşriyatta üyelerimize duyurmuşlardır. Bu çalışmaların kayda değer bir fayda temin edemediğini de kaydetmek isteriz.

Kanunun uygulanması ile 4/10195 sayılı kararnameye göre çalışan personel aldıkları ücret ne olursa olsun yeni atanacakları görevin derece ve kademesine intibak ettirileceklerdir. Ayrıca banlar Devlet memura statüsüne girdikleri için Sosyal Sigortalar Kanunu ile İlgilerini keserek emebil sandığı kanununa tabi olacaklardır.

Kanunda Sosyal Sigortalara ödenen primler karşılığı kazandan sosyal hakların Emekli Sandığına devrine alt herhangi bir kayıt olmadığına göre adı geçenlerin bu hakları ya tamamen kaybolacak veya hizmetlerin birleştirilmesi konusundaki mevcut veya ilerde çıkacak yeter-siz kanunlar ile telâfisi mümkün olmiyan bir hal alacaktır.

Kanun, kısaca «Teknik Persnel» diye adlandırdığımız yüksek mühendis yüksek mimar, mühendis, mimar ve teknikerlere bugün diğer meslek ve memuriyetlerden daha fazla İhtiyaç olduğunu, bunların gerek özel teşebbüste gerek yurt dışında kolayca iş bulabileceklerini ve dolayısıyla devlet hizmetinde çalıştırmak için esasen güçlük çıkarıldığını gözönttne almiyan bir zihniyetle hazırlandığı İçin teknik personeli tatmin edecek bir ücret imkânmi vermeyecektir. Bu İtibarla kanunun ana İlkesi obuası icabeden, «ücret hizmetin devlet için taşıdığı önem, yüklen-

len mesuliyet ve liyakat esasına bağlanacaklar» fikri gerçekleşmeyecek ve teknik elemanları bu kanun çerçevesi içinde çalıştırmak mümkün olmayacak, Devlet hizmetleri de aksiyacaktır.

Teknik personel diğer meslek ve memurluklara nazaran daha fazla mesuliyeti, ağır ve tehlikeli işlerde çalışmayı gerektirdiği halde, kanun bunları gözden almadan yalnız mahrumiyet bölgelerinde çalışanlara maktu bir ödenek vermek ile yetinmiştir. Teknik personelin çalıştığı şantiye, vardiyeli bulunduğu fabrika ve işletmeleri bölgesel mahrumiyet ödeneği ile değerlendirmeye de imkan olmadığına göre mesuliyet, ağırlık, tehlike ve mahrumiyet ödeneği verilmeden teknik elemanları diğer meslek sahipleri ve memurlar gibi çalıştırmaya imkan olmayacak ve yukarıda da belirtildiği gibi yine devlet hizmetleri aksayacaktır.

Kanun, teknik personelin Devlet hizmetinden ayrılarak özel teşebbüste, yurt dışında, Üniversitelerde ve hatta yönetici olarak yine bir devlet hizmetinde çalıştıktan sonra tekrar devlet hizmetindeki teknik görevine dönmelerini kısıtlamaktadır. Bu gibileri hizmete kabul etse dahi kıdem ve kazanılmış haklarını tanımamaktadır. Bir teknik elemanın yetişmesi veya bilgi ve görüşünü artırması devlet hizmetinde olduğu kadar özel sektörde, yurt dışında, Üniversitede ve yöneticilikte de mümkündür. Bu yönden de kanun yetişmesi ve gelişmesi mümkün olan kabiliyetli elemanları hiçbir zaman devlet hizmetine bağlamıyacak ve devlet ehil olmayan yetersiz teknik elemanlarla yetinmek zorunda kalacaktır.

Kanun, devlet memurlarını yönetici, icracı ve büro sınıfları olarak üç ana grupta mütalâa etmekte ve mesleki ihtisasla ilgili kadrolara mesleki, teknik ve bilimsel sınıflardan atama yapılabileceğini belirtmektedir. Birçok devlet memurluğunda yöneticilik ile icracılığı birbirinden ayırmak mümkün ise de teknik hizmetlerde bu ayırımı yapmaya imkân yoktur. Zira her teknik personel mesleki icabı yaratıcı güce sahip olmalı, gerçekleştirdiği eser veya hazırladığı projede başarılı ve üretkenliği sağlama ve emrinde çalıştırdığı diğer teknik personeli ve işçileri bu esaslara göre yönetmeye mecburdur. Bu itibarla teknik personeli icracı ve yönetici olarak ikiye ayırmak ve yukarıda da belirtildiği gibi birinden diğerine geçişe mani olmak hiçbir fayda sağlamıyacağı gibi teknik personelin yetişmesine, mesleğinde ilerlemesine ve dolayısıyla devlet hizmetinin daha iyi yapılmasına engel olacaktır. Bu itibarla da Kanun yetersizdir.

Kanun getirdiği bu aksaklıklar ve yetersizlikler sınıf tüzüklerinin hazırlanmam sırasında da görülmüş ve bir taraftan teknik personel için hazırlanmakta olan sınıf tüzüklerinde bu aksaklıkları ve yetersizlikleri giderecek çarelerin aranmasına çalışılırken diğer taraftan yeni bir teknik personel kanunu tasarısı hazırlanması için çalışmalara başlanmıştır.

Teknik personel kanunu tasarısının hazırlanmasında teknik personel kullanan Bakanlıklar ile TMMOB ne dahil bir kısmı Odaların teşkil ettiği bir komisyon çalışmalara başlamıştır. Odamızın da iştirak ettiği bu komisyon mümkün olan en kısa zamanda bu kanun tasarısının hazırlanmasına çalışacaktır. Diğer taraftan Parlemantoda bulunan teknik elemanlardan bir grup 4/10195 sayılı kararnameye göre çalışan teknik personelin ayrı bir kanun çıkıncaya kadar 657 sayılı devlet memurları kanunu kapsamından çıkarılması için bir tadil tasarısı hazırlanarak meclise vermişlerdir. (Bak : Elektrik Mühendisliği Sayı: 111 - Sahife 38).

Teknik personelin layık olduğu hakların temin edilmesi ve bu suretle toplumumuza madde ve manevi endişelerden uzak bir çalışma düzeni sağlanması en büyük temennimizdir. Bu bakımdan sınıf tüzüklerinin ihtiyaca cevap verecek nitelikte hazırlanmasına, yalanda meclise sunulacağını umduğumuz «Teknik Personel Kanunu» tasarısının hazırlanıp kanunlaşmaya gayret göstermek azmindeyiz.

Bu konuda yasama organlarının ve hükümetimizin anlayış göstermesini diliyoruz.

Saygılarımızla
YÖNETİM KURULU

Yazı ücretleri		tlan Tarifesi	
Dergiye gönderilen yazılar basılımsın veya basılmasın geri verilmez. Tazı ve Uanlardaki »kirler yazarlarına aittir, Odayı ve dergiyi sorumlu kılmaz Dergide basılan yazılar, kaynak gösterilerek İktibas edilebilir. aOnderllen yazıların daktilo ile yazılmış ve resimlerinin çini mürekkep ile çizilmiş olması lazımdır. Tazı göndereceklerin, yazının orijinal telif, telif yoksa tercümeme olduğunu belirtmesi gerekir.	(Dergi »aylası başına)	Ön dış kapak	- 1000,— TL.
Orjinal telif makale	50,— TL.	Arka dış kapak	: 800,— »
telif makale	40,— »	Arka iç kapak	: 800,— »
timî tercüme makale	30,— »	Ön iç kapak	: 800,— »
Sosyal konularda yazılar, plan, proje ve tesislerin, mevzuat ve neşriyatın tanıtılması ve tenkidi, haberler	30— »	Tam ön sayfa	: 460,— »
		Tam orta sayfa	: 400,— »
		Tam arka sayfa	: 360,— »
		Tarım arka sayfa	: 200,— »
		Çeyrek arka sayfa	: 160,— »
		Küçük Han en 1 cm	: 80,— »
		RenkU ilanlar için renk farkı alınır. Sürekli il&nlarda t - 11 ay için % 15, 12 ay/dan fazlası için % 25 indirim yapılır, ön dış kapak senelik ve indirimsizdir.	

Elektrik Mühendisliği Dergisi Elektrik Mühendisleri Odası üyelerine ücretsiz gönderilir.